

På besøg i evighedens kammer

Hvad kan Christian IV's skolebog lære Dansk Magisterforenings formand om fællesskab og faglige kampe? Magisterbladet var med på tur, da Camilla Gregersen besøgte Rigsarkivets magistre i et forsøg på at finde frem til, hvad der kendetegner en moderne magister.

Danmarks hukommelse ligger tæt pakket i meterhøje reoler i en anonym betonbygning på en fortravlet vej i København. Udenfor suser byboerne forbi i biler og på cykel, måske på vej til et vigtigt møde om få minutter. Indenfor er tempoet anderledes tålmodigt. Her arbejder man med evigheden for sigte.

“Det er nationens kerneidentitet, vi håndterer, hele Danmarks hukommelse. Det er vores fornemteste opgave at sørge for, at nutiden kan lære af fortiden, men også at vi om 100 og 200 år kan se tilbage og huske, hvad der er kommet før. Det er noget, mange tager for givet, men det er ikke en selvfølge. Hvert og et af de millioner dokumenter, vi indsamler, er unikt. Det findes ingen andre steder”, siger arkivaren Mette Andersson og kigger på Camilla Gregersen på stolen ved siden af.

DM-formanden er på besøg i Rigsarkivet, en arbejdsplads bestående primært af historikere og it-folk. Det er en del af en større tur, hvor hun frem til september rejser rundt på

40 arbejdsbesøg for at opleve på første hånd, hvad medlemmerne laver til hverdag.

Nu sidder de så der med kaffen i koppen og en snasket kanelsnegl på bordet i et lille mødelokale på en lang gang. Duften af kanel blander sig med lugten af gulnet papir. Reolerne er fyldt med årbøger fra 1800-tallet.

“Det er egentlig utroligt, at Rigsarkivet ikke er undtaget fra de årlige besparelser i omprioriteringsbidraget. Det er så central en funktion

Arkivar Mette Andersson har fundet en bog skrevet på volapük, et sprog opfundet af den katolske præst Johann Martin Schleyer i slutningen af 1800-tallet. Den kan måske bruges til en udstilling.

“Det er godt med nogen, der tør råbe højt. Ellers kan politikerne let bilde sig ind, at det slet ikke gør noget. At de bare kan skære mere”, siger Camilla Gregersen på sit besøg i Rigsarkivet.

i vores samfund”, siger Camilla Gregersen så.

Hun rammer et ømt punkt. Rigsarkivet har gennem de seneste år skåret bygninger fra, forkortet åbningstider og været gennem flere fyringsrunder.

“Omprioriteringsbidraget er problematisk. Man får det til at lyde, som om der før var folk, som bare krydrede røv og derfor sagtens kunne skæres fra. Men det er kerneopgaver, der fjernes. Vi arbejder for evigheden, så det er klart, at man ikke kan se nogen umiddelbar økonomisk effekt af det. Men det kan man om 10, 20, 100 år. Det er den lange hale, man æder af”, siger Mette Andersson, der også er TR.

“Det er derfor, det er vigtigt at have nogen, der tør råbe højt. Ellers kan politikerne let bilde sig ind, at det slet ikke gør noget. At de bare kan skære mere”, svarer Camilla Gregersen.

14 graders nationalhukommelse

Camilla Gregersen bliver ført ned ad Rigsarkivets gange og ind ad en slusedør til et stort, tomt rum.

“Vi er allernådigst blev lukket herind”, griner Mette Andersson.

Det er en joke og så alligevel ikke. De er på vej ind i et af Danmarks bedst beskyttede lagerhaller.

Døren lukker bag dem, og efter en kort ventetid åbner en anden. Pludselig står de i en anden verden, en enorm lagerhal, hvor brune kasser bliver kørt rundt i store metalbure, og metalblå reoler rækker 12 meter op i vejret. Temperaturen holdes præcis på 14 grader, mens luftfugtigheden aldrig må overstige 55 procent. Det er vigtigt, hvis de gamle papirer ikke skal rådne op med årene.

“Åh, hvor er det her sindssygt”, siger Camilla Gregersen. Hun skal selv løftes op til toppen af en reol om lidt, en del af turen.

“Ja, da jeg blev ansat for 17 år siden, var det meste papirarkiver som meget af det her. Nu er alle arkivalier jo skabt på computer og digitalt lagret”, bemærker en kollega, arkivar og seniorforsker Christian Larsen. Hans jobtitel har altid været den samme; det har jobindholdet ikke.

“Arbejder I også stadig her om 10-20 år?” spørger Camilla Gregersen. Ancienniteten blandt Rigsarkivets ansatte er over 10 år i gennemsnit.

“Ja”, svarer Mette Andersson, “hvis vi får lov”.

Kongens kragetæer

Mette, Christian og Camilla cykler videre til Rigsarkivets læsesal, der ligger over for Christiansborg i bygningen, der før var Det Kongelige Kunstkammer – bedre kendt som stedet, hvorfra Guldhornene blev stjålet. De går under de hvide hvælvinger og krydser den stille læsesal, hvor især studerende og slægtsforskere fordyber sig i fortiden.

“Det giver helt konkret perspektiv at finde ud af, hvad farfar foretog

sig under besættelsen, hvor oldemor fik arbejde, da hun rullede ind med 4-toget i 1920'erne, eller at finde ti tiptipolder, der kæmpede for fædrelandet i 1864”, hvisker Mette Andersson og viser Camilla Gregersen ind i arkivet bagved.

“Er du til gamle skolebøger eller historiske lovdokumenter?” spørger hun og møver sig ind mellem to hylder.

“Har du ikke noget med ligestilling?” griner Camilla Gregersen, der i en montre lige har nærstuderet en protokol med eksamensresultater fra 1877 for Danmarks første kvindelige student, Nielsine Nielsen og frk. Glerup.

Mette Andersson kommer ud igen med en rød boks. Indeni ligger Christian IV's skrivebog fra slutningen af 1500-tallet bundet ind i endnu ældre pergament. Camilla Gregersen får lov til at læse den unge konges kragetæer, der med gotisk skrift gengiver passager fra bibelen og Machiavelli.

Bagefter bliver bogen lagt tilbage på plads med en ordentlig arkivknude. Og hvem ved, måske kunne Camilla Gregersens egne kragetæer en dag gøre kongens ord selskab i Rigsarkivet?

“Jeg skrev ud til hele AC-klubben, om de havde noget at sige til dig, og det eneste, jeg hørte, var: Kan du ikke spørge, om vi må få Dansk Magisterforenings arkiver?” fortæller Mette Andersson.

“Intet om arbejdsmiljø eller noget som helst. De vil bare have arkiverne, og det siger i virkeligheden meget om, hvem vi er”, griner hun.

Det er netop den slags viden, Camilla Gregersen er på jagt efter.

“Grunden til, at jeg gennemfører denne her turné, er, at jeg tit bliver spurgt: Hvad laver jeres medlemmer egentlig? Og det er bare så utroligt svært at sætte på formel, for I laver så meget forskelligt”, forklarer Camilla Gregersen.

“Du har folk i gummistøvler, og du har folk i slips”, siger Mette Andersson.

“Præcis. Og det er vigtigt for mig at se, hvor I er forskellige, så vi kan varetage alle nuancerne i jeres arbejde. Men også for at finde alle de områder, hvor I er fælles, alt det, der samler DM'erne”, svarer Camilla Gregersen, “for vi er stærkest, når vi står sammen”. ■

Arkivar Mette Andersson har udsigt til Christiansborg fra sit skrivebord.

Rigsarkivet indeholder fem mio. arkivpakker og 150 terabyte originalt kildemateriale. De ældste kilder er fra starten af 1000-tallet.

DM's formand, Camilla Gregersen, undersøger en udstilling om ligestilling. En af Rigsarkivets vigtigste opgaver er formidling.

Rigsarkivets læsesale får over tre mio. besøg om året.

Christian IV's skrivebog fra slutningen af 1500-tallet inspiceret.

FORMANDENS ARBEJDSPLADS-BESØG

DM's formand, Camilla Gregersen, er i gang med at rejse Danmark rundt for at besøge DM's medlemmer på deres arbejdspladser. På magisterbladet.dk deler Camilla Gregersen løbende de oplevelser, erfaringer og idéer, som møder hende på arbejdspladserne.